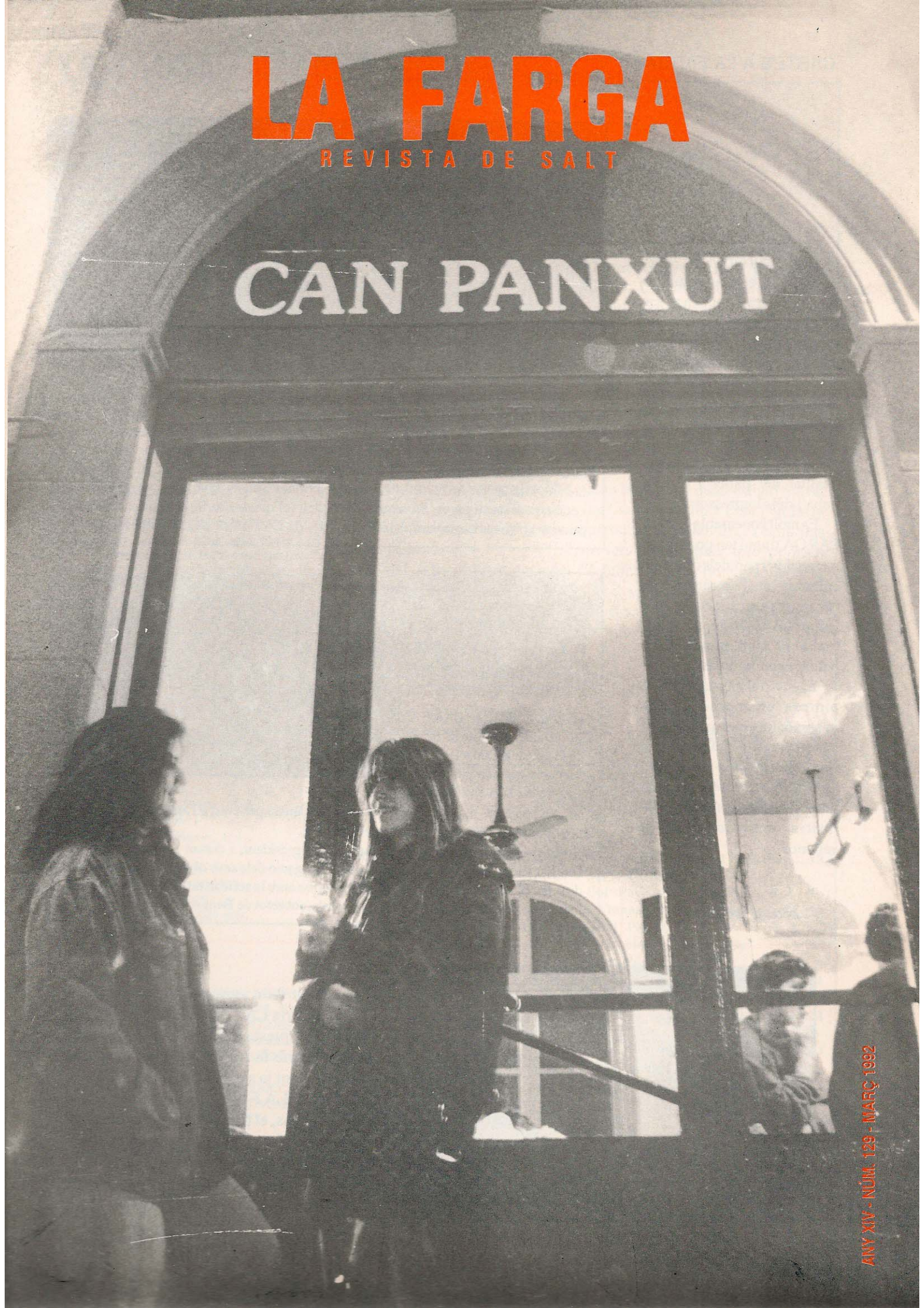

LA FARGA

REVISTA DE SALT

CAN PANXUT

Benvolgut director,
Sóc un treballador jubilat que dedico les estones a posar sobre el paper les meves alegries i penes, amb l'única il·lusió que siguin publicades.

La meva sincera felicitació per la qualitat de LA FARGA, no solament pels meravellosos treballs fets per gent de gran cultura, sinó també per la qualitat del paper i el bon treball dels impressors.

És molt lamentable que LA FARGA tingui tan poc suport material per part dels dirigents culturals i em faig càrrec de la seva tasca força incompresa, ja que LA FARGA surt puntualment amb moltes dificultats econòmiques.

Li envio el meu treball "La pintora enamorada", que m'agradaria veure publicat en aquesta prestigiosa revista. Si no és així, gràcies igualment. Jo continuaré essent un gran admirador i propagador de la nostra estimada revista saltenca.

Josep Bosch i Font

El debut de Delfi Geli amb la selecció estatal de futbol és sens dubte una notícia que des de LA FARGA hem de destacar.

Només 7 gironins, entre ells Josep Puig (en Curta), han arribat a jugar amb la selecció estatal de futbol. Delfi Geli, nascut a Salt, va jugar amb el Coma-Cros i més tard va passar al Girona, on va ser el màxim golejador de la categoria. Fitxat pel Barça fa 3 temporades, ara està cedit a l'Albacete, club que enguany ha pujat a primera divisió i on fa un destacat paper. El nom de Delfi Geli (el noi de Cal Valent) ha saltat a les primeres pàgines esportives dels diaris. I des de LA FARGA ho celebrem.

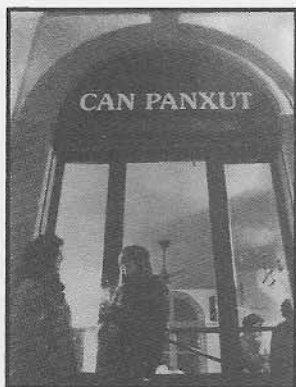
Cal, des de LA FARGA Revista de Salt, fer-se ressó de la tasca de duu a terme la fundació privada parroquial Les Vetes. Una entitat sense finalitat de lucre que vol aconseguir una residència per avis, a l'antiga guarderia de la Coma-Cros, amb una capacitat per a 45 llits.

El conegut metge Artur Marquès n'és el president, i durant els mesos passats l'entitat va fer una extensa campanya de divulgació dels seus objectius i de captació de fons. El nou equipament s'ha de dur a terme amb la solidaritat dels saltencs i amb l'aportació especial d'altres administracions, sobretot de Benestar Social.

El passat 9 de març es va inaugurar a Salt la llibreria LA FARGA, UNA MICA DE TOT. Aquesta llibreria té dos vincles especials amb la nostra revista: un és el nom, i per tant ja sabeu que a LA FARGA podeu troba LA FARGA; l'altre és que en Xarli Terribas, el fantàstic compaginador d'aquesta revista és un dels propietaris de la nova botiga on podeu trobar UNA MICA DE TOT.

Bona sort Xarli i companyia!

ANY XIV/Núm. 129
 Març 1992
 PORTADA/ Can Panxut
 Foto: Martí Artalejo

LA FARGA/Revista de Salt.
EDITA/Casal de Jubilats de Salt.
DIRECCIÓ/Josep Cristòfol i Darné.
COORDINACIÓ/M.ª Helena Romagós
CONSELL DE REDACCIÓ/Josep Cristòfol i Darné, Guillem Terribas i Roca, Lluís Mateu i Riera, Joan Boada i Reig, Jaume Bosch i Termes, Martí Fita i Casals, Eva Escuin i Dilmé, Miquel Àngel Ferrés i Fluvià, Agapit Alonso i Pont, Sebastià Parra i Nuño, Alcía Vila i Xavier Alberch i Fugueras.
COL.LABORACIÓ HABITUAL/Antoni Brugués, Pitu Geli, Josep Guardiola, Maria Mercè Sánchez, Pili Fernández, Biblioteca Municipal Jaume Ministral i Masià i Josep Boó.
COL.LABORADORS EN AQUEST NÚMERO/Salvador Sunyer, Martí Fita, Ferran Márquez i Joan Canals
COMPAGINACIÓ/Xarli Terribas i Roca.
CORRECCIÓ I ESTIL/Toni Ruscalleda.
FOTOGRAFIA/Martí Artalejo i Jaume Ollé.
DISTRIBUCIÓ/Pitu Geli
ADMINISTRACIÓ/Joa Boada i Reig
TIRADA/1.600 exemplars.
REDACCIÓ/Passeig Verdaguer, 1
 Tels. 230498 - 238578
IMPRESSIÓ/Impremta Pagès, S.A.
 C/. Eixample, 8 - Tel. 420107 - Anglès
DIPÒSIT LEGAL/GI-356-79
SUBSCRIPCIÓ ANUAL/1.200 ptes.

LA FARGA NO SE SOLIDARITZA NECESÀRIAMENT AMB LES OPINIONS EXPRESSES AMB ELS SEUS ARTICLES SIGNATS I QUE PUBLIQUEM INTEGRAMENT RESPECTANT L'OPINIÓ DEL SEU AUTOR.

LA FARGA AUTORITZA LA REPRODUCCIÓ DELS ARTICLES, SEMPRE I QUAN S'INDIQUI CLARAMENT LA SEVA PROCEDÈNCIA.

PREMI TRES DE MARÇ DEL 1989

Un Salt més florit

Deu ser que el temps enutjós de l'hivern ens fa enyorar la primavera i els seus efectes, perquè el dia que el Consell de Redacció estàvem reunits, parlant d'aquest número de La Farga que esteu llegint, no se'ns va ocórrer cap altre tema per a l'Editorial que parlar de les flors.

A Salt, els darrers anys, s'han fet esforços des de l'Ajuntament per humanitzar els carrers i places, s'han creat parterres i jardinars nous, però ens sembla que aquesta lloable iniciativa ha anat perdent pes específic en les prioritats del nostre Ajuntament.

Malgrat tot, aquestes accions més o menys puntuals des de l'Ajuntament, no vénen acompanyades per una tasca de conscienciació dels veïns (de les veïnes, especialment) i lamentem haver de reconèixer que pels carrers de Salt cada dia s'hi veuen menys flors i menys testos.

Trobem a faltar les immenses clavellines que vessaven per damunt de les baranes dels balcons i els exhuberants geranis que guarnien molts carrers, també enyorem les fileres de testos a les voreres, que donaven un "aire" més fresc a tot el carrer.

Potser, el camí per recuperar aquesta tradició seria ensenyar a la mainada, a l'Escola, com es planta un esqueix de clavellina o de gerani i com es cuida, i quan estigui avivat que se l'enduguin a casa i en facin participar a la família. Tenim uns viviers municipals que podrien subministrar les flors gratuïtament per donar suport a la iniciativa.

Recuperem els balcons i voreres, omplint-los de FLORS!!

SUMARI

CARTES A LA FARGA.....2	Can Panxut: Passat i futur.....18
ESPIGOLANT.....2	LA TRIBANA
EDITORIAL	Del Patronat Parroquial a
Un Salt més florit.....3	l'Ateneu de Can Panxut.....19
RIALLES D'AQUÍ	CAN PANXUT
Connla i la donzella.....4	Evolució històrica de
LOCAL	Can Panxut
Debat Leclerc.....5	(1955-1968).....20-21
Les institucions responen.....6	EL DIAMANT DE LA PLAÇA
VIDA DEL CASAL	Amor a segona vista.....22
Assemblea general	IMATGES
ordinària.....8-9	Els japonesos.....23
EL PETIT ESPORT	D'ACÍ i D'ALLÀ
Jaume García Navarra.....10-11	Quina Europa volem?.....24
COL.LABORACIÓ	CRÒNICA-RECALL
El colors dels dies.....12	Notícies varies.....25
TEVA/MEVA	Butlleta de subscripció.....25
Josep Domènech.....14-15	PETANCA
TEMA CENTRAL	Activitats del club.....26
Del Patronat Parroquial	CAGAFERRO
a l'Ateneu Saltenc.....16	L'acudit foll.....27
El futur de Can Panxut.....16	LA CAPSA DE VIDRE
Les entitats i Can Panxut.....17	La hipocresia a Salt.....27

Connla i la donzella

Connla, el de la cabellera vermella, era fill de Conn, el de les cent batalles. Un dia mentre es trobava amb el seu pare dalt de la muntanya d'Usna, se li va aparèixer una donzella vestida amb una roba molt estranya.

- D'on vénis, donzella? -va dir en Connla.

- Vinc de l'esplanada dels Immortals -va respondre ella. D'on no hi ha mort ni pecat. Allà sempre és festa i enmig de la nostra alegria no necessitem l'ajut de ningú. Dins el nostre plaer no hi ha cap conflicte. I com que tenim les nostres cases rodones damunt les muntanyes verdes, els homes ens diuen el "Poble de la muntanya".

El rei i tots els que estaven amb ell varen quedar parats de sentir una veu i de no veure ningú. Només Connla va veure la donzella.

- Amb qui parlaves, fill meu? -va dir el rei Conn. Llavors la donzella va dir: "Connla parla amb una jove i bonica donzella a qui no l'espera ni la mort ni la vellesa. Estimo a Connla i vull emportar-me'l a l'esplanada del Plaer, Moi Mell, on Boadag regna per sempre més i on no hi ha hagut cap queixa ni pena des que ell és el rei. Oh vine amb mi, Connla, el de la cabellera vermella, rosat com l'aurora i de pell com un lleó! Una corona de fada t'espera per adornar el teu bonic rostre

i la teva figura. Vine i ni la teva hermosura, ni la teva joventut es faran mal bé fins al dia del judici final".

El rei, espantat per les paraules de la donzella, encara que no la veia, va cridar el seu Druida, de nom Coran.

- Oh, Coran, el de la màgia astuta -va dir-, necessito la teva ajuda. Sobre mi ha recaigut una feina massa gran per la meua habilitat i enginy, la més gran des que em vaig apoderar del tron. Ha vingut a nosaltres una donzella invisible, i amb el seu poder em vol prendre el fill. Si no m'ajudes serà pres del teu rei amb bruixeries de dona.

Llavors Coran, el Druida, es va avançar i va recitar unes paraules màgiques cap al lloc on s'havien sentit les paraules de la donzella. I ningú va tornar a sentir la veu de la donzella, ni Connla la va poder veure més. Però mentre desapareixia davant el poderós conjur del Druida, li va llençar una poma a Connla.

Durant tot un mes, a partir d'aquell dia, Connla no va menjar ni beure res, llevat d'aquella poma. Però la part que menjava tornava a créixer i la poma sempre estava sensera. I durant tot aquest temps li va créixer una forta enyorança envers la donzella que havia vist.

Però quan va arribar l'últim dia del mes d'espera,

Connla es trobava al cantó del seu pare, el rei, a l'esplanada d'Arcomin, i de nou se li va aparèixer la donzella i li va dir:

- Unlloc gloriós, de veritat, ocupa Connla dintre dels mortals que esperen el dia de la mort. Però el poble de la vida, aquells que viuen per sempre, et pregunen i et conviden que vinguis a Moi Mell, l'esplanada del plaer, ja que han après a conèixer veient-te a casa teva amb els teus éssers volguts.

Quan Conn, el rei, va sentir la veu de la donzella va cridar els seus homes i els va dir:

- Feu que vingui el Druida Coran, perquè veig que avui ella té de nou el poder de parlar.

Llavors la donzella va dir: "Oh, poderós Conn, lluitador de cent batalles, el poder del Druida és preciat, se'l té en poca honra a la terra poderosa poblada pels justos. Quan arribi la llei, abolirà els trucs màgics del Druida que vénen de llavis del fals diable negre".

El rei Conn va observar que des de l'arribada de la donzella, el seu fill Connla no contestava a ningú que li dirigís la paraula. Per això Conn, el de les cent batalles, li va dir:

- Què penses del que diu aquesta dona, fill meu?

- És molt dur per a mi -va respondre Connla-. Estimo el meu poble per damunt de tot, però una gran enyorança per la donzella m'obliga anar amb ella.

Quan la donzella va sentir això, va dir: "L'Oceà no és tan fort com les ones de la teva enyorança. Vine amb mi en el meu Curragh, la meua canoa de cristall que navega en línia recta. Podem arribar aviat al regne de Boadag. Ja veig enfonsar-se el sol radiant, però encara que estigui lluny podem arribar abans que es faci fosc. Allà hi ha també un altre país digne del teu viatge una terra alegre per tots els que la busquen. Només dones i donzelles viuen allà. Si tu vols podem buscar-la i viure-hi junts tots dos".

Quan la donzella va parar de parlar, Connla el de la cabellera vermella, es va allunyar corrents d'ells i va saltar al Curragh, la canoa de cristall que navega en línia recta. I llavors tots ells, el rei i els seus homes, la varen veure marxar per damunt del mar en direcció al sol.

Lluny i més lluny, fins que l'ull no els distingia, i Connla i la donzella varen seguir el seu camí pel mar i ningú no els va veure mai més.

(Extret de "Cuentos de hadas Célticos")

Eva Escuin

AUTO TALLER

F. FELIU

C/. Pere Coll Guitó, 22 - Tel. 23 19 73 - SALT

Ctra. Nacional II (Encreuament Caldes)
Tel. 46 03 66 - CALDES DE MALAVELLA

LA TECA

JOSEP M.ª DUBÉ

ENCARREGUEU AMB ANTEL·LALCIÓ

Sarsueles • Pollastres a l'ast
Conills a l'ast • Anecs a l'ast
Canelons • Calamars a la romana • Cargols
Plats cuinats • Tripades, etc...

EXTENS ASSORTIT DE VINS I ESPUMOSOS

Major, 9 - Tel. 23 94 79 - SALT

Debat Leclerc

El passat 27 de febrer LA FARGA, Revista de Salt, va organitzar un debat a Les Bernardes, sobre la implantació de LECLERC a Salt.

Els ponents del debat foren:

- Xavier Corominas, Alcalde de Salt.
- Josep-Vicenç Alhambra, Tinent d'Alcalde.
- Joan Mis, Assoc. Cons. i Usuaris de les Comarques del Gironès.
- Eduard Torrent, Assessor Tècnic de Comerç Interior de la Cambra de Comerç.
- Tomàs Sobrequès, Regidor de Promoció Econòmica i Turisme de l'Ajuntament de Girona.

I com a moderador, Emili Gispert, director del Punt Diari.

El debat va aplegar unes 300 persones.

(Fotografies: Diari de Girona)

LA TRANSFORMACION DEL MITO

NUEVA GAMA LANCIA DELTA

Para LANCIA renovar al mítico DELTA, era un reto. Y lo hemos conseguido, desarrollando un automóvil con un espíritu nuevo, exclusivo, con poder. Desde la nueva versión LX con un motor de 1.500 cc, hasta la agresividad del nuevo HF INTEGRALE 16 V. La nueva gama DELTA llenará de satisfacciones a los que consideran que conducir es un placer.

LA DIFERENCIA DE VIAJAR EN LANCIA

Concesionario Oficial:
VITSA, S. A.

Exposición y Venta: Avda. Sant Narcís, 28.
Tel. 24 12 12.

GARATGE INTERNACIONAL
ROBERT VIDAL, S.A.

Servicio Oficial Postventa y Recambios:
Ctra. Girona-Anglés. (Afores Salt). Tel. 24 30 62.

FIAT
TECNOLOGIA LIDER

Les institucions responen

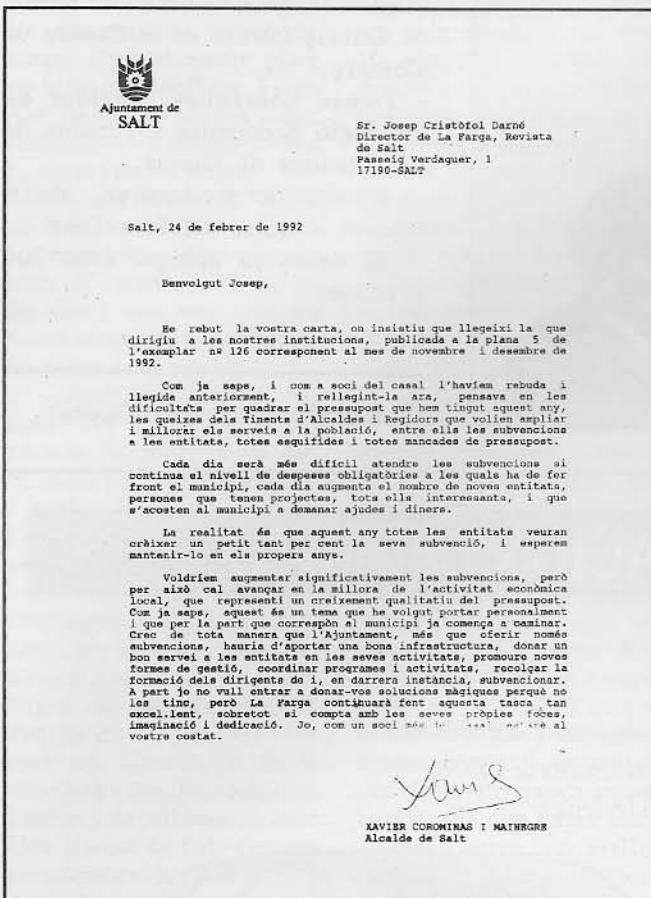
Com els nostres lectors recordaran, en el número 126 de LA FARGA vam publicar una carta oberta en la qual expressàvem la desil·lusió d'aquest equip de redacció per l'actitud de desinterès i falta de col·laboració de les nostres institucions -Generalitat, Diputació, Ajuntament- vers la nostra revista. Unes institucions -dèiem- que, per una banda, reconeixen i elogien el treball

confessem- nosaltres ignoràvem: la convocatòria es publica al Butlletí Oficial de la Província que -també ho confessem- no solem llegir.

Pensem que, per tal de completar la informació, val la pena d'aclarir un parell de coses: primer, que l'import de la subvenció de l'Ajuntament de Salt, amb l'augment anunciat a la carta que reproduïm més avall, és de 40.000 ptes. Per tot l'any. I segon, que la

la normalització lingüística, etc... Tretze anys de servei ininterromput gràcies al treball de tot un equip que hi esmerça hores i més hores de forma altruista i totalment desinteressada. I a l'hora de la veritat, a l'hora de materialitzar el suport a aquesta tasca per part de les institucions que podrien fer-ho, ja ho veieu: excuses!

Al final s'imposa una reflexió: consideren les nostres institucions que

i la utilitat de LA FARGA i, per l'altra, es desentenen dels nostres problemes a l'hora d'atorgar ajudes de qualsevol mena.

Dels diferents organismes implicats hem rebut les següents respostes:

De la Diputació de Girona hem rebut oferta verbal d'ajuda mitjançant publicitat i informació sobre possibilitat d'acollir-nos al sistema d'ajut a premsa comarcal que aquesta institució té establerta i que -ho

Generalitat va denegar la nostra sol·licitud d'ajuda, adduint que, segons les normes que regulen aquests ajuts, LA FARGA, no hi tenia dret a causa de la seva condició de publicació gratuïta (val a dir que amb aquesta mateixa condició, la subvenció ens havia estat concedida en els anys anteriors).

I al final som allà mateix: LA FARGA-Revista de Salt és premiada, elogiada, distingida i es reconeix públicament la seva utilitat al poble, a

LA FARGA és mereixedora de ser ajudada? Si és que sí, aquí ens tenen disposats a ser ajudats. Si és que no, no en parlem més i deixem-nos de punyetes; ja ens ho farem com ens ho hem fet fins ara. Perquè estem convençuts que tot plegat, és qüestió de sensibilitat i de voluntat política. En definitiva, és qüestió de voler o no voler.

Ah!, a tots, gràcies per les excuses.

Col·lectiu de Redacció

Assemblea General Ordinària

El dia 1 de febrer d'enguany, a les cinc en punt de la tarda es dona per començada l'Assemblea General Ordinària del Casal de Jubilats i Simpatitzants de Salt, sota els següents temes que figuren en l'ordre del dia.

- Presentació de la Memòria d'Activitats i Estat de Comptes de l'any 1991.

- Proposta d'augmentar la quota del soci.

- Programa d'Activitats i Pressupost pel 1992.

- Precs i preguntes.

S'obre la sessió amb un minut de silenci pels socis difunts, demanat pel President. A continuació es llegeix la memòria d'activitats, que és aprovada. Cal dir que durant l'any 1991, s'han desenvolupat les següents: balls quinzenals, Revetlla de Sant Joan, Festes de Nadal, Vermut de Sant Esteve, Revetlla de Cap d'Any 91. A tenir en compte les Vetllades d'Estiu, amb la realització de Cantada d'Havaneres i Teatre i també la Diada del Casal de Jubilats, programada amb diverses activitats

Caldes de Montbui (Grup Excursionista) - Foto Sr. Josep Palmerola

socials, culturals i esportives.

El Tresorer llegeix a continuació l'Estat de Comptes, que s'aprova per unanimitat. La manca de disponibilitat econòmica del Casal i la poca ajuda institucional rebuda, ha fet que l'any 1991 hi hagi un dèficit molt important.

Per aquesta raó i altres, s'ha fet la proposta d'augmentar la quota del Soci General del Casal a 1.300

ptes./anuals i la quota del soci infantil a 400 ptes./anuals. Va ser aprovada per unanimitat.

PROGRAMA D'ACTIVITATS SOCIALS I CULTURALS PEL 1992

De moment continuarem desenvolupant-les amb el mateix criteri d'organització i programació que l'any 91 i sobré la marxa poder-hi afegir el més conve-

AGENT OFICIAL PER A SALT

GUDAYOL
AUTO-TALLER S. A.

EXPOSICIÓ I VENDA:

Carrer Major, 156
Telèfon 24 20 43
17190 SALT

Jaume García i Navarra

Jaume García no és saltenc, no viu a Salt, ni hi ha viscut mai. Però contra tot pronòstic, treballa a Salt, presideix un club de Salt i el seu oci l'ha dedicat sempre a la vila de Salt.

En podríem dir, un saltenc de Girona o un gironí de Salt.

- Quan comença la teva trajectòria en el món de l'esport a Salt?

L'any 70 començo com a jugador de futbol en l'equip del Coma Cros, que militava en aquells moments a segona regional. En aquella època també feia d'àrbitre per la mainadeta i tot seguit em vaig treure el títol d'entrenador regional.

- Molta mainada deu haver passat per les teves mans!

Sí, sí. Hi han passat alevins, infantils i juvenils, mentre jo era jugador en actiu.

- Aquella època va ser molt difícil pel Coma Cros, quan els responsables se'n van anar al Girona amb tota la plantilla jove. Com us en va sortir d'aquella situació?

La Junta va enviar una carta a aquests jugadors que havien marxat i només dos van respondre bé. En Jordi Rossell i en Manel Expósito, que van tornar a les files del Coma Cros. Gràcies a ells es va sortir d'aquella situació, perquè van ser un reclam per a més mainada de Salt.

- Entrem ara en el temps que vas estar a la Federació Provincial de Futbol com a vocal. Algú et va ajudar a prendre la decisió d'incorporar-t'hi?

En Joan Baptista Mas va ser qui em va animar a posar-me a la Federació. També vaig coincidir amb tres altres presidents: Manel Lloret, Josep Maria Giralt i Antoni Bayo, que ara és delegat provincial

Nom i cognoms: Jaume García i Navarra

Data de naixement: 9-9-46

Lloc: Màlaga

Estudis: 3.er de mestria industrial

Esports: Futbol, tennis taula i escacs

Club: President del Club d'Escacs Salt.

Escaquistes que admira: Fitzgerald i Kasparov

Tipus de música: Gregoriana i clàssica

Plat preferit: Sorells amb escalivada

Color: Blanc i Negre

Supersticions: No

de futbol.

- El fet d'estar en una Federació, no t'allunya de la realitat esportiva?

Estar en una Federació et dona una formació organitzativa, la possibilitat d'assessorar els clubs i crec que educa molt i molt.

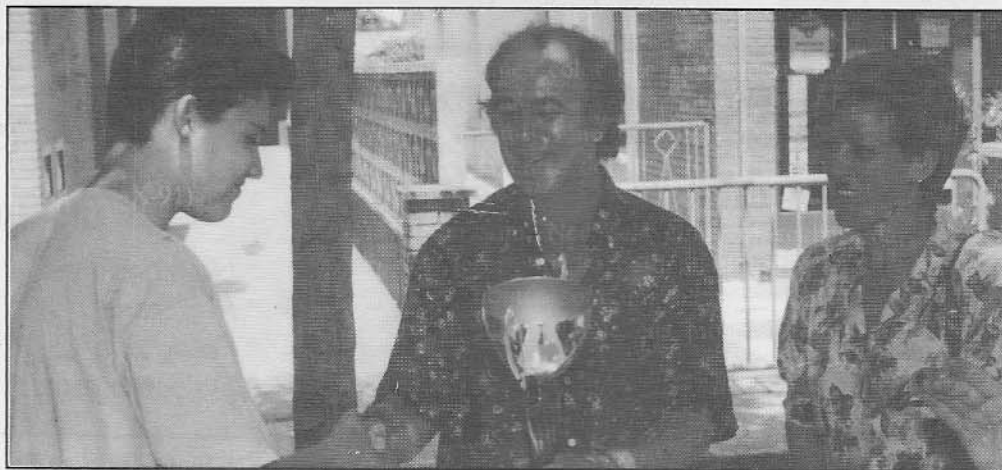
- Quina relació tens amb el Club d'Escacs Salt

en el moment de la seva creació?

Era soci fundador i directiu en la junta fundacional. L'any 89 vaig ser escollit president per votació, després que ho deixés l'anterior junta.

- Com t'ho compagines amb el futbol?

Al principi m'ho vaig fer com vaig poder, però al final

García ha compaginat el joc amb la direcció del Club d'Escacs Salt.

RELLOTGERIA - JOIERIA

Comas

PLAQUES I TROFEUS

C/. Major, 83
Tel. 43 47 70

SALT

Tintoreria

REGOLTA

Pells • Llanes de matalàs
Catifes i tot el que fa referència a
la nostra indústria

C/. Major, 312 - Tel. 23 45 43
SALT

vaig haver de deixar el lloc que ocupava com a directiu de la Federació de futbol.

- En quin estat et trobes el club d'escacs quan accedeixes a la presi presidència?

No estava en el seu millor moment. Hi havia desànim en haver perdut moltes competicions, faltaven molts jugadors i s'havia perdut la seu social.

- Com es remunta aquesta situació més o menys negativa?

Per una banda, com que sempre hem tingut un gran suport dels comerciants del poble, que ens han cedit els seus locals per poder practicar el nostre esport, de seguida vam tenir una nova seu social, i per l'altra, organitzant nous campionats.

- En la teva trajectòria com a president, què és allò que et satisfà?

La resposta dels socis a nivell competitiu, els premis individuals i per equips que hem tingut, i sobretot l'apropament a les escoles per promocionar els escacs. Evidentment, també, les demostracions que fem al carrer, en concret davant el nostre local social al passeig de Girona i davant el vell local a la plaça Veïnat. Com anècdota han quedat dos

taulells d'escacs al paviment d'aquesta plaça dels quals jo en vaig posar una peça.

- Suposo que la vas signar com els artistes de Hollywood?

No, no. Jo sóc un treballador i un directiu, no un artista. Per cert que la plaça va ser inaugurada un 24 de desembre amb una partida d'obertura catalana, jugada amb l'alcalde Salvador Sunyer i jo mateix. A l'altra taulell hi jugaven el soci més gran i el més jove de la nostra entitat, Narcís Cotrina i Lluís Cisterna, respectivament.

- De totes les proves que s'organitzen, amb quina et quedés?

El nostre torneig "Open

de Vilanova", perquè d'aquí en va sortir el nostre club. I el repte més important, el campionat provincial fet el novembre-desembre passat i en el qual van participar 162 jugadors. Aquest va ser un esforç molt gran per part de tots els directius i per tots els socis. Van ser aquests els qui van col·locar taules, cadires... a l'Institut Salvador Espriu.

- Com funciona a nivell federatiu el món dels escacs a Girona?

A nivell federatiu no hi ha res a dir. Fa sis mesos que funcionen i tingues en compte que passaven un mal buit de poder.

- En aquesta situació, com els va ajudar, vosaltres?

No podiem permetre que no es fes el campionat provincial d'individuals per la situació que travessava la Federació. Per això el Club Salt, amb tants jugadors com tenim, vam poder donar un bon cop de mà.

- Trobes els ajuts que voldries per part dels estaments oficials?

No tot el que voldria, però donada la meua insistència van respondre i no ens en podem queixar. El que sí que demano a crits és un local propi on puguem desenvolupar tranquil·lament tota la feina del club. Per això agraïm a tots els llocs on hem estat, com el restaurant Vilanova, la cafeteria la Paloma, la parròquia Sant Jaume, l'Escola d'Adults, el bar Ideal, el bar Ros, el Pavelló d'Esports, i el bar Benjumea. També vull agrair la feina feta per la junta, els socis i la massa social.

Ja per acabar, volem dir que en Jaume Garcia és col·laborador del Mundo Deportivo, Diari de Girona, Ràdio Salt i d'aquesta revista La Farga i també ho havia estat del Diari de Barcelona. Des d'aquí desitjar-li que els èxits continuïn com fins ara. Salutacions a un saltenc de Girona.

Pili Fernández

Garcia en una partida d'escacs com a jugador

ZAS Assessoria
SALT -
ASSESSORAMENT FET PER PROFESSIONALS

Fiscal, laboral, jurídic, civil, jubilacions, assegurances, empreses, comptabilitat, etc.

ESTEM AL SEU SERVEI AL:

c/ Major, 58

Telèfon 242457

SALT

Cristalleries Girona S.A.

Ctra. Sant Feliu, 22 - Tel. 21 38 16 - 17007 GIRONA
C/. Lorenzana, 41 - Tel. 20 29 90 - Fax 22 02 21
17002 GIRONA

El color dels dies (Dietari del Far)

En un dietari hi ha dies de tots colors. Hi ha colors intensos, colors desmaiats; colors que tallen, colors que escouen; colors de joia i colors de plany; colors dels temps i colors dels homes; presència i record; ahir, avui, demà....

Aquestes darreres diades de febrer, per exemple, ha nevat a la muntanya on solem passar les vacances. Quin contrast la nuesa immaculada de la neu dels cims amb la verdor gemmada de la primavera o amb l'esclat estabornidor de l'estiu. Heus ací, el mateix escenari (el Far) en quatre instantànies, quatre estampes, quatre colors:

LES FLORS DEL FAR

Flors franciscanes del camí del Far,
humils anuncis de la pau serena.
Us obriu al matí com una ofrena
i us recolliu anit, a lluna plena,
tot recordant el salmejar del mar.

(El Far, 16-VIII-91)

PREGÀRIA

Deu-nos, Marona del Far,
Fe de roure i de cinglera.
Feu-nos de bressol, de llar,
de camí i de passera.

(Salt, 10-IX-91)

VERGE GÒTICA DEL FAR

Verge gòtica del Far,
soli de la llum preclara,
vós que fóreu, sempre i ara,
estranyament popular,
no ens deixeu en el replà
de la solitud mesquina;

que no ens cremi la metzina
i no ens manqui mai el pa

(Salt, 24-II-92)

NEU

Avui és neu la mar en llunyania
i s'ha emblanquit de testa el Puigsacalm.
Dormen d'hivern, els faigs, monotonia,
mentre els bedolls belluguen el seu salm.

I no hi ha més color que el d'aquests dies
ni altre crit ni altra veu ni altra ressò.
L'espadat coratjós no té follies
ni trafiqueja entre dolent i bo.

Som com som. Neu dels cims, sense basarda,
no ens desorientis si perdem el nord.
Saps que només som una nau covarda
recercant un fanal que ens mostri el port.

(Salt, 24-II-92)

Fàbrica de miralls
Col·locació i instal·lació
Especialitat en vidrieres
artístiques
Finestres de Celosia
Mampares per a bany

DISTRIBUIDOR

SOLAR S.A.

tel. 23 58 11
tel. 23 58 11
tel. 23 58 11

C/. Joan Maragall, s/n. - Zona Esportiva
Telèfon 23 58 11 - SALT

Sport Garatge, s.a.
JOSEP CASALS

* Reparacions
* Engrassaments
* Neteja

Pas. Marquès de Camps, 5
Tel. 23 33 11 - SALT

**Subministres
Catalunya, s.l.**

VOLVO

Camions i Autobusos

Pas. Marquès de Camps, 3 - Tels. 23 33 11 - 23 78 83
SALT

Els japonesos

Els grans perdedors -sortosament- de la Segona Guerra Mundial, varen ser els Alemanys i els Japonesos (també els Espanyols, Italians, entre d'altres). Però els que més els japonesos, ja que els americans varen experimentar ambells tirant la primera ai segona bomba atòmica. Com a càstig a aquests dos països, els alemanys i els japonesos, els vencedors els hi varen prohibir de tenir exercit propi. Així mai més tornarien a fer de les seves.

Amb els anys arribem a l'actualitat, aquestes dues nacions, mancades d'exercit per imposició, són les dues potències econòmiques més sòlides i fortes.

Els vençuts i humiliats japonesos a mans dels americans, en aquests moments estan vençant i humiliant els vencedors i molt

concretament els americans d'Estats Units. Els hi han comprat pràcticament tot el que tenen de valor (edificis, museus, estudis de cinema...) i els han invadit amb els seus productes (televisions, electrodomèstics, cotxes...)

Els amos i reis dels dibuixos animats, sens dubte durant moltes dècades, eren els Estats Units amb la "factoria" Disney. Encara aguanten, però han perdut el mercat i el consum de les sèries de televisió. Des de la

Heidi, passant per en Marco, fins a la "Bola de Drac Z" i el Dragon Ball Z, els "japo" han acaparat l'atenció del mercat i sobretot, de la mainada. Amb tot el que això comporta (adhesius, carpetes, cromos, clauers, ninots, discos, videos, samarretes....)

dedicat a comercialitzar fotocòpies i a hores d'ara hi ha un mercat molt extens. Un fet curiós és el que està passant a la Plaça de Catalunya de Girona, que cada diumenge al matí es reuneixen els col·leccionistes de tota mena de coses com ara... cromos, pedres, bitlles, postals...

Normalment hi ha bastant gent i fa bonic. Vull dir que la cosa, el "mercadillo" improvisat funciona. Doncs bé, des de la fallera del Bola de Drac no s'hi cap. La mainada acompanyada dels seus pares fan canvis, compren, van amb les llistes dels "repes" i el mercat de canvis fa que sigui tota una festa. Suposo que per a molts pares, aquest fet els fa tornar una mica a la seva infància, encara que tot s'ha de dir, hi ha molts d'adults que també fan la "cole".

O sigui que la invasió dels ja-

ponesos en el nostre país encara no és dolenta, sinó tot el contrari. Per una banda l'empresa que comercialitza els cromos per a tot l'estat és a Torroella de Montgrí (Panini), els nanons (i amb ells els seus pares) tenen com entretenir-se i al mateix temps relacionar-se, i sobretot per la normalització del català també ha anat

Darrerament, diversos mitjans de comunicació s'han fet ressò del "boom" de Dragon Ball Z i concretament amb la venda de cromos.

Totes les previsions han estat curtes. I només per un canal de televisió, el de TV-3. La resta de l'estat encara no se n'han enterat. I el més curiós del cas és que ha funcionat el boca-orella (o si voleu el boca-boca), vull dir que no estava previst que la cosa es desmadrés. Els nanos, a falta de còmics, posters o altres coses, s'han

Guillem Terribas i Roca

Quina Europa volem?

En acabar l'any passat tothom parlava de l'esperit europeu de Maastrich. Aquesta ciutat neerlandesa va obrir les portes cap a la una nova Europa. Es va parlar de la moneda única, l'ecus, que pel 1997 pot esdevenir la moneda unitària. Es va parlar de la "cohesio social", concepte que va introduir Espanya, fent referència a la solidaritat entre el ric i pròsper nord europeu i l'encara semi-desenvolupat sud (Espanya, Portugal, Grècia, part d'Itàlia); es va parlar dels conceptes macro-econòmics que tant agraden al Sr. Solchaga: la inflació el PIB, l'IPC, l'Europa de les dues velocitats, etc.

I les reflexions que molts ens fem és si la ciutadania, en aquest cas la catalana o l'espanyola, s'ha incorporat ja al concepte d'Europa. Molt ens temem que no. L'entrada al Mercat Comú ha portat i imposat molts sacrificis per a deter-

minades economies. O sigui que sobre el tractat d'adhesió que Espanya va signar ara es constata que ho va fer amb presses i no gaire exigències. Molts sectors se n'han ressentit.

Un dels sectors més castigats ha estat paradoxalment l'agrícola. I això que es deia que per aquí tot serien avantatges. El sector lleter està en crisi. L'avellaner també. Els

boscots notenen rendibilitat i el preu d'alguns arbres (pi, plàtans, etc..) ha baixat en picat. Surt més a compte portar (importar) bona fusta d'Escandinàvia o del nord d'Europa. Som al Mercat Comú, però els pagesos es queixen de les competències de països com el Marroc (fruita) o Israel o Turquia amb qui la CEE hi té acords preferencials. També el sector pesquer se'n ressent. I en el sector industrial la competitivitat serà forta en molts camps. I només se sent a parlar d'una Europa en termes, econòmics però molt poc d'una Europa en continguts polítics i socials, culturals... Una Europa en la qual Catalunya hi ha de tenir el seu futur al costat de les altres nacionalitats i petits països sense estat. Els protagonistes són encara els estats (tot i que van perdent de mica en mica sobirania...) Però queda molt desdibuixada, enterranyinada, el que hauria de ser l'Europa ideal: Un conjunt de pobles i de cultures que viuen en llibertat i que progressen cap a un benestar comú, en solidaritat amb els altres pobles que viuen en el subdesenvolupament i estan amb una economia trasbalsada i una situació social explosiva.

REMOTO
CENTRE RECANVIS MOTO

VENDA DE RECANVIS
TALLER DE REPARACIONS

IMPORTADOR PER A ESPANYA

AGFISU
PISTONERIA ITALIA

UTM
MALOSSI

ariete

PROFLUX
polini

Ramon i Cajal, 8 - Telèfon 24 00 61 - SALT

Les entitats i Can Panxut

Sempre s'ha dit que el nucli bàsic d'activitats de Can Panxut ha girat entorn del teatre. Això és cert. L'Agrupació Estil, els Pastorets, el Talleret, el Safareig, entre d'altres, han configurat la vida de l'antic Patronat Parroquial i posteriorment de l'Ateneu a base de representacions, assaigs, estrenes i popularitat, que li han donat un nom al llarg de la geografia de les comarques gironines.

Però la intenció d'aquest article és recordar que, a més del teatre, els locals de Can Panxut han estat vida i record de múltiples actes: des dels primers mitings polítics amb tota la gamma de colors (del vermell al negre), fins a esdevenir escenari de revetlles populars per al jovent (revetlles de Sant Joan o de Cap d'Any), passant per les actuacions musicals (eren els temps on arreu del país sortien tota mena de grups i aquí no podíem ser menys (com els Esclops, per dir un nom....))

També el cinema va tenir un protagonisme importantíssim, amb les primeres pel·lícules on l'ànima era en Torragrossa i que anaven lligades a una funció de diversió i alhora de "formació" espiritual,

passant per les pel·lícules en català que en Martí Pasqual projectava, en els inicis de Rialles.

I les xerrades, conferències i debats al llarg dels seus 30 anys n'hi ha hagut de tota mena, des de les d'orientació religiosa passant per temes tan diversos com el París-Dakar o sobre la situació de la llengua catalana.

Les setmanes culturals (la setmana 41) eren un intent per part dels seus organitzadors d'oferir una contraoferta de dinamització cultural rica i variada, adaptada a la realitat del país en contra de la cultura oficialitzant que se'ns volia imposar en aquells moments.

El bar també, directa o indirectament, ha estat un lloc de trobada, d'esbarjo, i, alhora, ha servit, perquè a les seves sales s'hi exposessin tota mena de quadres d'artistes vinculats o no a Salt, amb un sentit plenament obert.

Quan el teatre davallà (abans de tornar a revifar-se amb el Talleret), la sala d'actes va esdevenir un lloc atrotinat i poc útil (de fet la sala principal mai ha estat del tot condicionada i decent pel que caldria).

Durant uns anys al teatre el va succeir el Ping-Pong/

o Tennis Taula, i després l'Halterofília. Qui ho havia de dir! Aquelles peces i aquells pesos estirats al llarg de la sala, i dia sí, dia també, uns quants forçuts, voluntàriament agrupats en una colla, assajaven qui aixecava més pesos, qui tenia més força per enlairar-los.

Va ser el Patronat Parroquial qui es va posar en contacte, primer, amb el Consell Municipal i, després amb el nou Ajuntament democràtic, que fou qui va adquirir la finca als seus propietaris d'Olot. Així, finalment es va poder ocupar l'actual pati, el primer pis, i les antigues habitacions que els darrers masovers, els Gironès, havien fet servir: unes petites sales, juntament amb la cuina i el menjador.

De seguida aquestes cambres van tenir destinatari: la cuina i el menjador van servir per ampliació dels serveis del bar, i les altres 4 habitacions es van atorgar a entitats culturals del poble que no tenien seu social: així, el Patronat parroquial juntament amb el grup el Safareig n'ocupà una; una altra la farà servir el Moviment Rialles; el local de la SERS serà compartit pel Taller d'Història de Salt

i els Amics de les Deveses; i l'Agrupació Fotogràfica en farà servir una altra.

El local del costat (un antic garatge que fou adquirit posteriorment) ha servit com a magatzem de l'Ateneu, i perquè hi assagin grups com els Diables d'en Pere Botero, o el Taller de Música, i per guardar-hi durant un temps (el de la recollida i tramesa) material de les campanyes endegades per la Comissió d'Agermanament Salt/Quilalí.

Tot això ens porta a la conclusió que perquè el local de Can Panxut continuï esdevenint un centre viu, un Ateneu, en les properes reformes que no poden trigar, cal que, a més de l'espai adequat per al teatre (un espai digne i suficient), es tingui en compte de dotar-lo de locals per a les entitats culturals que ja l'utilitzen.

Aquestes entitats fan una aportació i un enriquiment a la vida cultural i són una plataforma de la societat civil saltenca en uns moments com els actuals, on l'associacionisme sembla que trontolli i estigui en crisi.

Martí Fita

PEDRA BANYOLES®

PEDBA

Explotació i elaboració
de la pedra de Banyoles

**MARBRES
PORQUERES**

MARBRES, PISSARRES I PEDRES NATURALS

GENERALITAT DE CATALUNYA

INFRASTRUCTURA CULTURAL

Amb la finalitat de proporcionar a la població catalana informació precisa sobre la infraestructura cultural de nova construcció, ampliada o remodelada, el Govern de la Generalitat fa públiques les següents llistes:

TEATRES

Teatre Nacional de Catalunya i Teatre Romea a Barcelona.

I també teatres a diverses ciutats com:

• Badalona	• Palafrugell
• Balaguer	• Premià de Mar
• Berga	• Puigcerdà
• La Bisbal	• Ripoll
• Falsset	• Rubí
• Cervera	• Salt
• Girona	• Sant Cugat del Vallès
• Granollers	• Santa Coloma de Gramenet
• Igualada	• Solsona
• Montblanc	• Tàrraga
• Móra d'Ebre	• Tortosa
• Olot	• Vilafranca del Penedès

Ja tenim teatre?

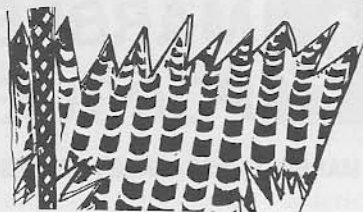
Abans de les passades eleccions al Parlament del 15 de març, la Generalitat de Catalunya, mitjançant propaganda institucional, anunciava els teatres nous que s'havien fet darrerament a Catalunya i els que s'havien remodelat. I se citava la població de Salt, suposem que referint-se a Can Panxut.

Que sapiguem, i tothom ho pot constatar, Can Panxut és encara una assignatura pendent i no s'hi han pas fet reformes aquest últim temps. Més ben dit, encara és l'hora que s'hi toqui algun rajol, com algú ha apuntat.

Esperem, doncs, que el Departament de Cultura compleixi amb la seva paraula i hi destini la part econòmica que li pertoca per fer de Can Panxut un teatre digne i acollidor.

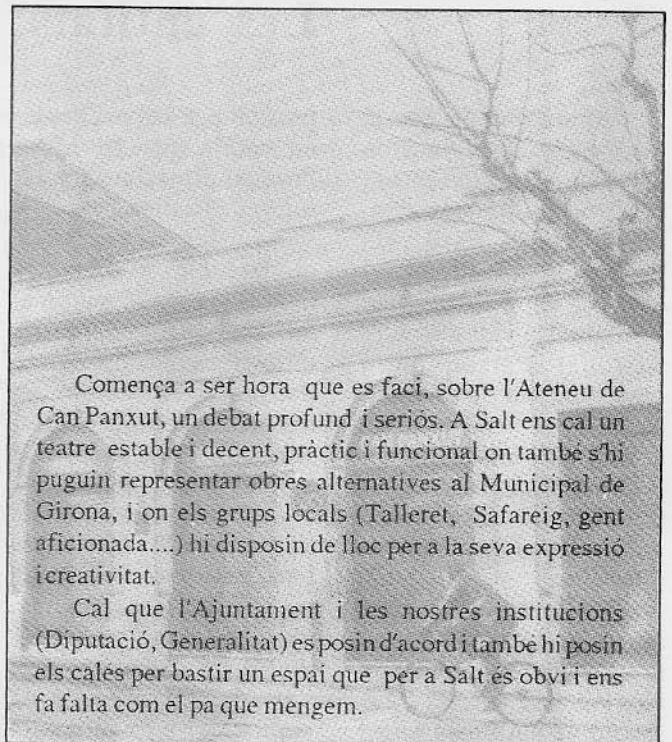
Butlletí Informatiu

PATRONAT PARROQUIAL DE SALT

A l'any 1968 es va proposar fer un butlletí informatiu i cultural des del Patronat Parroquial.

Tot i comptar amb diverses col.laboracions no va tenir continuïtat ja que només van sortir 3 números.

Comença a ser hora que es faci, sobre l'Ateneu de Can Panxut, un debat profund i seriós. A Salt ens cal un teatre estable i decent, pràctic i funcional on també s'hi puguin representar obres alternatives al Municipal de Girona, i on els grups locals (Talleret, Safareig, gent aficionada...) hi disposin de lloc per a la seva expressió i creativitat.

Cal que l'Ajuntament i les nostres institucions (Diputació, Generalitat) es posin d'acord i també hi posin els calcs per bastir un espai que per a Salt és obvi i ens fa falta com el pa que mengem.

NITS D'ESTIU A CAN PANXUT...

Durant l'estiu especialment els mesos de juny i juliol, es programen les "Nits d'Estiu"

RIALLES
PATRONAT PARROQUIAL SALTENC

DIUMENGE 2 D'OCTUBRE CURS 88-89
A 2/4 DE 12 DEL MATI
A CAN PANXUT
ESPECTACLE DE MÀGIA AMB:
LA CAPSA MÀGICA
"Dos de cors"

El Moviment Rialles de Salt ha continuat les representacions d'animació infantil que anteriorment havien dut a terme altres grups.

PATRONAT PARROQUIAL - SALT

Dies: 24 i 25 de desembre de 1978
A les 5 hores de la tarda

PRESENTA
al Grup de Teatre del Patronat de Salt
(Membre de l'Associació Teatral de les Comarques Gironines)

amb
ELS PASTORETS
de Josep M.º Folch i Torres

Els Pastorets han estat una tradició estretament lligada al Patronat i a Can Panxut.
Dels Pastorets en sortiren altres grups de teatre, especialment el Talleret i el Safareig.

Del Patronat Parroquial a l'Ateneu de Can Panxut

Una colla de bona gent de la Parròquia de Sant Cugat de Salt.....

Aquest encapçalament podria ser d'un text medieval, o una conversa de pocs anys, o una manera de recordar com va iniciar-se a Salt el primer centre cívic de la postguerra, no adscrit al "Movimiento Nacional".

El Patronat Parroquial va néixer a redòs de la Parròquia de Sant Cugat promogut per persones vinculades o provinents de l'Acció Catòlica. Va poder tenir els seus estatuts aprovats pel "Gobierno Civil de la província" perquè era una entitat que depenia de l'Església catòlica.

Els locals de Can Panxut anaven com l'anell al dit i no sense esforços i dedicació; els promotors del Patronat varen aconseguir llogar-los i convertir un antic magatzem de cereals en sala de teatre, i un bar que més endavant tindria televisió tot.

Cinema infantil i teatre eren ja activitats consolidades. L'elenc teatral tenia un bon esplet d'actors i actrius i també un grup de teatre infantil. Molts varen aprendre a llegir en català gràcies a aquestes activitats que varen revifar el fet teatral al nostre Poble.

Amb molts pocs mitjans econòmics i molta voluntat es va aconseguir reemprendre la força associativa del nostre poble, que la Guerra havia anul.lat.

El Patronat va ser víctima de la intransigència d'aquella bona gent que tant va lluitar perquè el poble de Salt tingués un lloc per fer activitats, uns locals per fer-hi teatre i cinema pels infants.

Aquells infants es varen fer grans i volien tenir drets i llibertat, i en aquells anys aquests dos mots no eren corrents ni ben vistos. Fins fa pocs anys no ho

vaig acabar d'entendre: Hi havia un ordre i un principi d'autoritat que nosaltres volíem trencar.

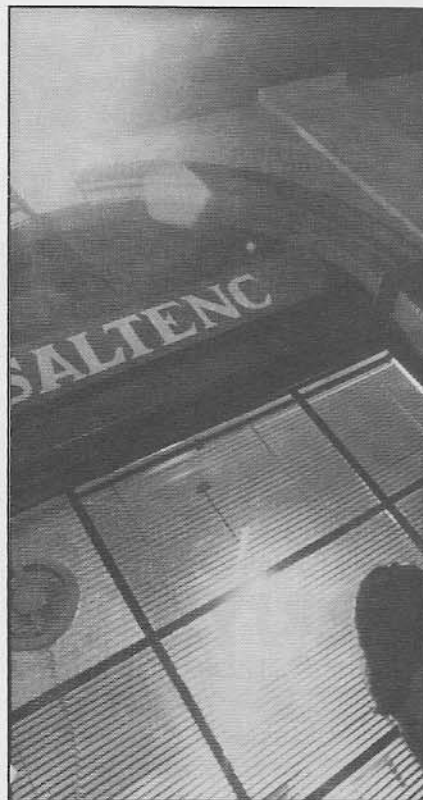
"De gent com vosaltres ja n'hi havia abans de la Guerra, i mireu com vàrem acabar"!

Aquesta expressió sentida en una assemblea del Patronat, referint-se als joves socis disconformes, em va colpir.

Ja he dit que ara he entès el que va passar al Patronat, i no guardo cap mena de rancúnia a la bona gent que ens va barrar el pas i va provocar que aquells "joves amb inquietuds" deixessin el Patronat i busquessin altre cop recés a la Parròquia, i en aquest cas concretament als locals de la rectoria. LA PASTERA va ser l'ateneu popular dels anys seixanta.

Cal que recordem amb gratitud les persones grans que encara eren joves, els que varen ser sempre al nostre costat, que ens varen escoltar i acollir. Que ens acceptaren tal com érem: JOVES.

El Panxut d'ara és ben diferent del Panxut dels seixanta però el més important és que els nets dels fundadors del Patronat Parroquial són els que avui omplen i fan servir els locals de l'Ateneu de Can Panxut.

El Meneró del Rec

Emili

Crous

ENVELATS

LLOGUER DE CADIRES • ENVELATS
ADORNAMENTS • PISTA PARQUET

Sant Jaume, 18 - Tel. 24 16 47 - **SALT** (Girona)

BURCH constructors, s.a. Salt

* **CASES**

* **AMPLIACIONS**

* **REHABILITACIO**

C/. Processó, 57 - Tels. 23 86 02 - 23 43 59
17190 **SALT** (Girona)

Evolució històrica de "Can Panxut" (Anys 1955-1968)

Amb aquest ufanós títol, de cap manera voldria erigir-me en historiador per explicar l'origen i posterior evolució de l'avui anomenat Ateneu Saltenc "Can Panxut". Simplement voldria posar els meus coneixements i les meves vivències al servei del lector, principalment jove, perquè conegui l'inici i el desenvolupament històric, tant de l'edifici com de les diferents entitats que l'han regentat; i també de la importància de la seva funció, en determinats moments, per al nostre poble. Per als lectors més grans, em donaré per satisfet que s'ho passin bé amb els records.

Sembla ser que l'edifici va ser construït per un avantpassat de la saltenca família Gironès, àlies en "panxut", del qual avui queda encara descendència al nostre poble, per la instal·lació d'un negoci de vins i

per al carruatges amb sortida pel darrera l'edifici (on hi ha el teatre).

Aquesta finca va canviar de propietaris passant a mans d'una família d'Olot, restant tancats tant el magatzem com la botiga durant llarg temps.

A mitjan dècada dels anys cinquanta, el llavors Rector de la Parròquia de Salt, Mn. Sebastià Puig i Navarra, buscava locals al poble per atendre necessitats parroquials, bàsicament de catequesi, i va contactar amb l'esmentada família, aconseguint per un mòdic preu el lloguer de tot el magatzem i la botiga.

I així, al disposar d'un bon local, el llavors vicari Mn. Ramon Tubau, amb la col·laboració d'alguns joves de la parròquia, van iniciar activitats recreatives per a la mainada del poble. Les possibilitats que oferien els locals

ANTÍGONA
DE
salvador espriu

vegades en la història, van poder oferir uns serveis socio-culturals i recreatius que són l'inici d'una Entitat anomenada "Patronato Catequístico", que comença la seva activitat als locals de Can Panxut, bàsicament fent sessions de cinema per als infants els diumenges a la tarda.

Mentrestant, del Col·legi de les Dominiques surt un grup d'animades noietes de 14-15 anys que decideixen representar "Els Pastorets" al local del Patronat pel Nadal de 1955, i que per exigències de l'època seran escenificats únicament per noies. L'experiència va ser positiva i alguns pares de les artistes van creure en la possibilitat de continuar les representacions teatrals, però dotant els intèrprets del seu sexe corresponent, és a dir, que les noies fossin noies i els nois fossin nois. I aquest esperit progressista és acceptat amb valentia per una Mare Superiora asturiana que llavors dirigia el Col·legi i que es deia Nieves Magdalena. I així, l'any 1956 amb nois i noies, amb motiu d'una festa del Col·legi s'estrena una obra curta, per Nadal Els Pastorets, i això és el naixement de l'Elenc del Patronat Catequístico, que durant uns anys, sota la coordinació general del Sr. Salvador Sunyer i Aimeric, ofereix al poble uns serveis culturals-

¡Teatro de Actualidad! 13 Únicas Representaciones 3!

L'AGRUPACIÓ E. S. T. I. L. presenta en sesión de estreno la comedia en tres actos original de D. Joaquín Fernández Carbonell

SECRETARI PRIVAT

REPARTIMENT
(PER ORDRE D'INTERVENCIÓ)

Pilar	CARME CASES
Ramon Pou	MIQUEL CASELLAS
Senyor Corominas	LLUIS MATEU
Dolors	CONCEPCIO BATLLE
Gertrudis	ROSA ROURA
Senyor Negre	PACO PAULI

Apuntador: *Xavier Bohigas* — Escenografia: *Salvador* — Mobles: *Juncá*

EPOCA ACTUAL

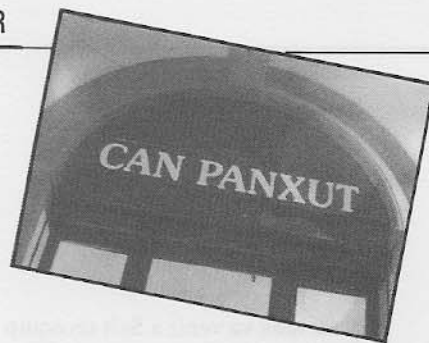
Direcció: FRANCESC PAULÍ

PROXIMA REPRESENTACION: Días 30 y 31 de diciembre y 1 de Enero
A petición del público:

Passaport per l'Eternitat

queviures, al carrer de Sant Jaume, n.º 6 i 8. Hi havia vivenda (on avui hi ha els locals d'entitats i cuina del bar), la botiga (on avui hi ha el bar) i un gran magatzem amb golfes per a vins i granes, amb corts per al bestiar i espai

i el considerable dèficit d'instal·lacions públiques al nostre poble, ja que només hi havia un cinema comercial privat, van engrescar la Junta Parroquial llavors existent i d'aquesta manera, per mitjà de l'Església, com tantes

TEATRO POPULAR AL AIRE LIBRE

Domingo, 26 agosto 1962

[2 únicas e improporables funciones 2]

Tarde a las 6, y noche a las 10'30 en punto

L'AGRUPACIO E.S.T.I.L. del Patronato Catequístico

PRESENTA

LA PUNTAIRE DE LA COSTA

Drama en tres actos y en verso inspirado en la famosa poesía del mismo nombre, original del malogrado poeta TOMAS RIBAS i JULIA, bajo el siguiente

recreatiu que animen la vida, un xic monòtona, dels dies festius.

El Patronat com a Entitat va arrelant i els seus locals són punt de trobada els vespres de cada dia pel jovent que hi anava a assajar teatre, o a trobar-s'hi amb els amics i les amigues, i fins i tot alguns a festejar-hi. Van ser molts els saltencs que gaudiren de les representacions teatrals de l'elenc, com: Marianela, La puntaire, La Ventafocs, L'hereu i la Forastera, El refugi de les àguiles, L'àmfora, L'amor venia amb taxi, La clau, Soparem a casa, Tres farses ruses, per citar-ne només algunes. Representacions que tenien lloc al Patronat per Festes importants de l'any i que durant l'estiu es repetien en Teatre a l'aire lliure a la Pista Municipal d'Esports que hi havia al costat de l'Ajuntament.

L'any 1961 va arribar al nostre poble un revolucionari prodigi de la tècnica

i del progrés: la televisió. Doncs bé, al Patronat, s'hi va instal·lar una sala de TV pública. Com que en aquell temps gairebé ningú la tenia a casa, molta gent anava al bar del Patronat a fer el cafè i de passada a veure el telediari del vespre, reportatges del "Tour de France" o del casament de no sé quina princesa, i no parlem d'un Madrid-Barça en directe que va obligar a traslladar l'aparell al teatre, ja que estava ple de gom a gom d'un públic apassionat que et feia sentir com si et trobessis a la grada del mateix estadi Santiago Bernabeu.

Mentrestant continua l'activitat teatral al Patronat i el grup d'actors decideixen posar un nom a l'elenc que defineixi el sentit del treball que es pretén dur a terme. I així, l'anomenada "Agrupación Artística del Patronato" es dirà: Agrupació ESTIL (que volia dir: Esplai Selecte Teatral i Literari).

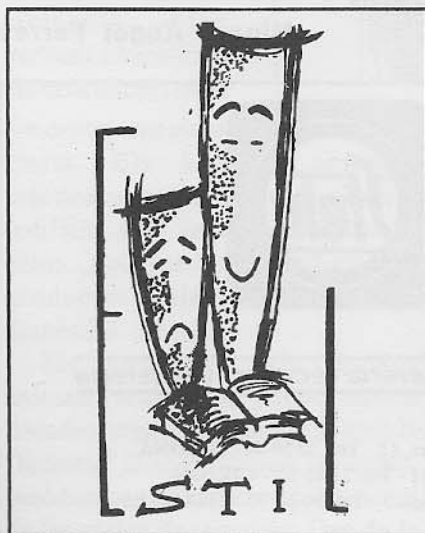
L'any 1962, el creixement espectacular de Socis del Patronat Catequístico fa que alguns dels més actius es plantegin el fet de sol·licitar al Bisbat el reconeixement oficial de l'Entitat i dotar de personalitat moral eclesiàstica el Patronato Parroquial de Salt (nova denominació en substitució del Patronato Catequístico), i la petició és concedida mitjançant un Decret del Bisbat el 8-5-63, en el qual també s'aproven els seus Estatuts. El dia 25 de maig de 1963 es constitueix oficialment el nou Patronat Parroquial i, d'acord amb l'article 21 dels seus Estatuts, el Sr. Rector de Salt, Conciliari de l'entitat,

previ assessorament de diversos socis actius de l'anterior Patronat Catequístico, nomenà primer President el Sr. Josep Junquera i Vilamú per un període de tres anys, i en el mateix acte, i d'acord amb l'article 23, el President nomena la seva primera Junta.

Però curiosament, quan semblava que tot estava a punt per anar millor, l'activitat i l'eufòria del Patronat Parroquial va minvant lentament i progressivament. L'Agrupació ESTIL, el seu motor principal, pateix una forta divisió provocada principalment per unes greus discrepàncies generacionals entre diversos membres de l'elenc i de la Junta, que no s'aconsegueix resoldre, probablement pels impetuosos plantejaments dels uns i per la intransigent incomprensió dels altres. El fet és que entre això i el progrés de cada dia, traduït amb la TV a dintre casa i el Siscents per anar a passeig, l'activitat al Patronat es va esgotant, fins a arribar a una Assemblea General de Socis celebrada el 23-3-68, on el President i tota la Junta van presentar la seva dimissió, que va ser acceptada pel llavors Conciliari de la Parròquia Mn. Joan Riu, que va anunciar els seus projectes immediats respecte a la continuïtat del Patronat Parroquial, dient que d'acord amb els temps actuals trobava els Estatuts un xic caducs, que de moment no nomenaria cap President, sinó una Comissió Administradora, que els locals podien i havien de ser de gran utilitat per al poble, i que per ell el més important era trobar gent disposada a fer Parròquia.

I amb aquests auguris, el Patronat Parroquial, com a Entitat va subsistir esperant que la seva funció fos útil a la vida saltenca. Però d'això, altres companys en continuaran parlant.

Joan Canals i Pigem

Amor a segona vista

Fa pocs dies va venir a Salt un equip de la televisió alemanya encapçalat per l'Eduard Boet, periodista que fins fa poc informava del trànsit a TV3, i antic cap d'esports de la mateixa televisió catalana. L'Eduard, que sap alemany i té la inquietud de millorar i conèixer noves coses, està durant uns mesos a Alemanya treballant en televisió. Aquesta cadena li encarregà de dirigir un reportatge sobre Catalunya, en el qual hi ha una part que tracta el tema religiós. I ves per on, la parròquia escollida per mostrar l'Església a casa nostra va ser la de Sant Cugar de Salt. Pocs dies abans, també va estar aquí un altre equip del Canal Plus que estava fent un altre reportatge sobre l'Església catalana. Si aquesta parròquia va sortir fa uns mesos repetidament als mitjans de comunicació és en certa manera natural que als periodistes se'ls acudeixi de recordar-la quan s'ha de fer un reportatge de tema eclesial. Aquesta vegada no vàrem posar gaires obstacles a les peticions d'aquestes televisions, sobretot perquè ni l'una ni l'altra no es veuen a la nostra comarca.... Tots dos equips van coincidir en un fet simptomàtic: volien transmetre una visió de l'Església popular, no oficial, d'una comarca ni molt urbana ni molt rural. Doncs Salt.

En un altre punt coincidien del tot: el desconeixement que hi ha, tant a Europa com a la resta de l'estat espanyol, de la realitat catalana i més encara de la vida de l'Església catalana. Si van filmar un tros d'una missa va ser per "demostrar" una cosa insòlita, gairebé notícia bomba: que les misses les fem en català!

Pero el que més ens va fer pensar va ser veure amb quin entusiasme i admiració l'Eduard Boet parlava del seu treball temporal a la televisió alemanya. "Allà dona gust treballar" -ens deia. Les raons principals que va dir eren que allà no hi ha pressions polítiques ni mòbils comercials, cosa que aquí no hi ha cadena televisiva que no tingui. A Alemanya la gent paga un abonament per la televisió, que és sobretot de caire formatiu (aquí en diríem avorrida), perquè contribueixi a elevar el nivell cultural i humà dels ciutadans. Per tant, allà el que interessa no és que la gent consumeixi televisió a base de concursos i premis i anuncis, sinó que l'ús de la televisió sigui racional, equilibrat i positiu per a tota la família. Els alemanys poden saber a cada moment el que està passant pel món realment, cosa que aquí no podem dir, perquè els

reportatges ben fets i ben independents de pressions nacionals, estatals i internacionals es compten amb els dits d'una mà.

L'Eduard deia que està aprenent-hi moltes coses interessants, com és per exemple, el criteri segons el qual és inútil i molt poc productiu posar el micro o la càmera davant d'un polític, perquè ja se sap què ha de dir, i per tant és millor copsar informativament l'opinió de persones del carrer. A no ser -puntualitzava- que la informació estigui al servei del polític!

Em vingué a la memòria el conegut poema de l'Espriu: "Oh, que cansat estic de la meva/ covarda, vella, tan salvatge terra,/ i com m'agradaria d'allunyar-me'n,/ nord enllà,/ on diuen que la gent és neta/ i noble, culta, rica, lliure/ desvetllada i feliç!/".

Però en Boet tornarà a Catalunya; amb una experiència rica, però tornarà. Perquè aquest petit país, desconegut per tanta gent, no necessita que, per postres, la gent li fugi nord enllà. L'Espriu, que reposa a l'incomparable cementiri de Sinera, que és com un mirador sobre la Mediterrània (que els alemanys no tenen), acaba així el seu poema:

"Però no he de seguir mai el meu somni/ i em quedaré aquí fins a la mort./ Car sóc també molt covard i salvatge/ i estimo a més amb un desesperat dolor/ aquesta meva pobra,/ bruta, trista, dissortada pàtria.

Miquel Àngel Ferrés

CONFITERIA PASTISSERIA

MARGENAT

Telèfon 23 06 79

Especialitat en gelats

C/. Major, 57 - SALT

Stein Papereria tècnica · Copisteria

Pompeu Fabra, 11 - Tel. 20 39 44 - GIRONA
Migdia, 11 - Tel. 21 35 65 - GIRONA
Ronda Barcelona, 3 - Tel. 50 38 70 - FIGUERES

SALT x QUILALÍ

La Comissió SALT x QUILALÍ va crear, a principis de febrer, una XARXA ECONOMICA a fi d'assegurar una recaptació de fons mínima que permeti el finançament dels projectes de cooperació amb Quilalí amb una certa estabilitat.

Durant l'any '92 des de la Comissió d'Agermanament SALT-QUILALÍ, es treballa entre d'altres en els següents projectes:

- 1r.- Litre de llet per família.
- 2n.- Pont aeri de medicines SALT-QUILALÍ
- 3r.- Estada de la mestra NIDIA TORRES a Salt, per fer un curs de perfeccionament en educació especial.

Aquesta XARXA va dirigida a totes aquelles persones sensibles en temes de solidaritat, a fi de fer un compromís material i moral amb la gent més necessitada del TERCER MÓN.

D'aquesta manera podem fer front als greus problemes de nutrició, sanitat, educació, etc. d'uns homes i d'unes dones, d'uns nens i unes nenes que viuen en una situació desesperada.

La Comissió SALTxQUILALÍ fa una crida a la cooperació amb el poble germà de Quilalí i, en general, per estendre la solidaritat vers tots els pobles anomenats del TERCER MÓN.

DEBAT A CAN PANXUT

El dia 21 de febrer es va celebrar als locals de l'ATENEU SALTENC DE CANPANXUT, un debat sota el títol "EL RACISME A CATALUNYA". Hi van ser convidats Kassim Ngie, responsable de l'Oficina d'Informació per a estrangers de la UGT; Josep de Delàs, president de Justícia i Pau, Joan Lluís Alegret, professor de la Universitat de Girona, Abdellatif Boufatta, estudiant, i com a moderador, Joan Colomer, de l'Associació GRAMC (Grup de Recerca i Actuació amb Minories Culturals).

Cal destacar la gran assistència de públic a l'acte.

A part, cal dir que, periòdicament, s'organitzen a CAN PANXUT, debats sobre temes d'actualitat.

***

- Exposició "Arpes Històriques". Les Bernardes. Febrer

- Exposició Fotografies dels alumnes del curs de perfeccionament de l'Agrupació Fotogràfica de Salt. Can Panxut. Febrer.

- Exposició de pintura d'Antònia Guzmán. Les Bernardes 1.ª quinzena de febrer.

- Concert a càrrec de Magdalena Barrera, a l'Arpa Triple, i Alain Thomas Polak, a la flauta barroca. Les Bernardes.

- Cercavila de carnestoltes, 3 de març. Sortida: Hospital Psiquiàtric.

L'Hemeroteca Nacional col·lecciona LA FARGA

A finals de gener va arribar a la nostra redacció, des de Madrid, un comunicat (que transcrivim) de l'Hemeroteca Nacional, dependent del Ministerio de Cultura, on se'ns demana que li trametem alguns números darrers de LA FARGA que no li han arribat.

Tal com diu el comunicat els números que falten (des del 109 per amunt) "son para completar la colección..." fet del qual ens alegrem, ja que no teníem ni idea que a l'Hemeroteca Nacional es rebia LA FARGA, ja que algú els la devia enviar. No cal dir que continuarem, ara nosaltres, enviant-los els números que surtin.

Madrid, 21 de Enero de 1.992

Muy Sr. nuestro:

Al comprobar la ficha-registro de entrada de Publicaciones de esta HEMEROTECA NACIONAL, hemos notado la falta de los Nº 109, 111, 113, 117 y sucesivos publicados.

Rogamos nos envíe un ejemplar de los mismos para completar la colección y ofrecer el debido servicio al público.

Le quedamos muy agradecidos.

El Jefe del Negociado de Recepción de Publicaciones

LA FARGA - Revista de Salt

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i cognoms.....
 Adreça.....Telèfon.....
 Codi Postal.....Població.....
 D.N.I.....Professió.....

Desitjo subscriure'm a "LA FARGA- Revista de Salt", editada pel Casal de Jubilats de Salt, i faré efectiva la subscripció anyal de 1.300ptes. (per a l'any 1992), per mitjà de rebut bancari.

Signatura

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Senyors:

Els agrairé que, amb càrrec al meu compte, llibreta, atenguin els rebuts que els presenti el Casal de Jubilats de Salt, anyalment, per a la subscripció a "LA FARGA- Revista de Salt"

Titular compte/llibreta.....
 Banc/Caixa.....
 Agència/Adreça.....
 Número de compte/llibreta:.....

Signatura

Activitats del Club

A partir del diumenge 11 de novembre de 1991, el Club Petanca Salt organitza la Lliga Social "Puntuació Individual" de tripletes o bé dupletes formades amb caps de sèrie. Cal dir que la trobada de petanquistes durant aquests diumenges de tardor i d'hivern ha tingut un caire d'esbarjo i un sentit de passar-ho el més divertit possible, malgrat que voldríem més participació.

S'ha donat com termini a aquesta lliga social el dia 24 de febrer de 1992, amb una cloenda d'esmorzar de germanor. Les partides de

Maria González. Guanyadora de la Lliga d'Hivern

competició començaven a les deu del matí en punt, i encara que fes fred tothom formava a les pistes de joc, això sí, ben abrigats.

La puntuació individual i classificació va quedar de

la següent manera:

- 1r. Maria González, amb 24 punts
- 2n. Josep Boo, amb 24 punts
- 3r. Josep Grijelmo, amb 23 punts
- 4rt. Josep Llobert amb 22.
- 5è. Carmen Muñoz amb 20.
- 6è. Josep Marin amb 20.
- 7è. Manel Ros, amb 19.

A part d'aquests primers premis, hi va haver un regal per a tots els participants. Va fer-ne l'entrega la Sra. Dolors Gamundi, presidenta del Club Petanca Salt. Enhorabona a tots i desitgem que per a la propera vegada ens podem trobar molts més petan-

quistes. Es fa saber que començarà aviat la lliga de Primavera per als jubilats i que també estem a les portes dels concursos provincials de petanca que organitza la Federació Territorial Gironina. La nostra il·lusió i esperança és que el Club Petanca Salt guanyi moltes competicions.

Ustindrem informats en aquests reportatges de la revista La Farga.

Fins a una altra, amics petanquistes.

Josep Boo

frigoríficos del ter S.a.

**ESCORXADOR GENERAL FRIGORÍFIC
I SALA D'ESPECEJAMENT N.º R.S. 10.4125/CAT-10.03930/GE**

C/. Major, 419 - Tel. 23 31 11*
17190 SALT

Fax 24 45 18 - Telex 56204 FTER-E
Apart. Correus, 239 - 17080 GIRONA

LA FARGA

REVISTA DE SALT

COLLABORA-HI!!

CAP I POTA

Foto (Jaume Ollé)

Un pont difícil

El pont de la central del molí s'ha convertit en un accés difícil i conflictiu. Sobretot si tenim en compte que és un dels accessos al Camp de les Guixeres i a la zona de les Deveses.

Les cases que donen a la banda nord del carrer de Sant Dionís van haver de ser "protegides" per pilones, ja que els camions, en girar cap el pont, tocaven les voreres i les cases.

• Però talment com es veu a la foto, no sempre les pilones en surten ben parades, i en aquest cas, tampoc en deuria sortir el vehicle.

La hipocresia a Salt

La hipocresia és aquella conducta que fa l'hipòcrita, és a dir, simular qualitats i sentiments que no té, per al seu propi benefici, sigui de l'índole que sigui: política, social o religiosa.

Aquí a Salt tenim grans hipòcrites, mestres en el saber de la hipocresia.

Els que érem de la base, gent senzilla, humil... vàrem ser víctimes d'aquesta gent, que portats per la fal·làcia d'uns pocs ens tenien immersos en el més profund de la ignorància. Vaig quedar descollonat el dia que vaig sentir a dir a un d'ells... "que la gent és molt manejable..." "Que tothom ho pot fer tot, i que a la persona se la pot canviar, malgrat que ella no ho vulgui". "CANVIAR LA PERSONA", manipular-lo. Horrible! Descartant de cop totes les possibilitats i les llibertats individuals de cada persona per fer lliurement el que vulgui.

Després el cas d'una altra persona que sembla molt pietosa i després no transmet la pietat dins el seu medi, tot al contrari. Una altra que deia que ajudava el progrés i l'únic que feia era ennuvolir i enfosquir tot aquell que podia fer alguna cosa. També deia: "... que ningú tingui protagonisme", perquè així només el tenia ell.

Sovint aquesta gent indueix a l'opinió pública d'anar en contra d'algú. És el que se'n diu: tirar la pedra i amagar la mà.

Colla d'hipòcrites que, només volen el seu propi benestar.. Ja n'hem hagut d'aguantar, la gent humil d'aquest poble, d'aquesta gent que només han fotut que mal. Però com que la imatge només la tenien ells, els altres a cardar-se.

La hipocresia és la pitjor cosa que pot tenir la societat humana, ja que és un arma molt destructiva per fer mal bé les altres persones, principalment si són gent de bona fe.

Hem d'ajudar la COLLA DELS SINCERS. Perquè, malgrat que la sinceritat va ser emprada per uns cacics, a fi d'educar una gent perquè fossin els seus SERFS, se'ls hi ha de tornar en contra seva i contra aquells que volien ser servits.

La llibertat comença en la sinceritat de la persona, vull dir que si no hi ha sinceritat no hi ha llibertat.